Dosarul nr. 5r-1879/2026
4-26061930-12-5r-18052026

Hotărîre
în numele Legii

17 iulie 2026 municipiul Chişinău
Judecătoria Chişinău *(sediul Buiucani)*
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Liudmila Beșliu
Grefier: Iana Grahmez;
cu participarea: contestatarului, Rusu Ion;
în lipsa: agentului constatator Cojocari Andrei;
Examinând, în ședință publică, contestația declarată de Rusu Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI nr.07 466851 din 05.05.2026 întocmit de către agentul constatator Cojocari Andrei din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, prin care Rusu Ion a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 225 alin. (1) Cod contravențional, instanța de judecată,

constată:

La data de 05.05.2026, agentul constatator din cadrul INSP a DP mun. Chișinău al IGP, Cojocari Andrei, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție, seria MAI nr.07 466851 prin care Rusu Ion, a fost găsit vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 225 alin. (1) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că la 05.05.2026 a staționat mijlocul de transport de model Dacia cu n/î *****, în loc interzis, creînd obstacole altor participanți la trafic.

Pe cale de consecință Rusu Ion, a fost sancționat conform art. 225 alin. (1) Cod Contravențional, fiindu-i stabilită sancțiune sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale, ce constituie 1 500 lei.

La data de 06.05.2026 Rusu Ion, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia adoptată de agentul constatator, a depus o contestație.

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, în persoana lui Cojocari Andrei, fiind legal înștiințat despre locul, data și ora examinării cauzei, în ședință de judecată nu s-a prezentat, nu a comunicat motivele neprezentării și nu a solicitat examinarea cauzei în lipsă, astfel în temeiul art. 455 alin. (2) Cod contravențional, instanța a apreciat drept posibilă examinarea cauzei în lipsa agentului constatator, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Contestatarul Rusu Ion în cadrul ședinței de judecată a solicitat admiterea contestației, cu anularea procesului verbal cu privire la contravenție.

Audiind poziția contestatarului, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spețа, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge contestaţia, reieşind din următoarele considerente.

Potrivit art. 448 Cod Contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8).

Inițial, instanța verifică respectarea obligațiilor procesuale, astfel, conform anexelor la caz, decizia de sancționare datează cu 05.05.2026, iar, contestația a fost depusă la data de 06.05.2026, astfel se atestă, că contestația este depusă în termen, norma citată supra fiind respectată de contestatar.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulităţii absolute sau relative. Astfel, cerințele legale a prevederilor art.443 Cod contravențional au fost respectate de către agentul constatator.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod Contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Potrivit dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesuluiverbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În conformitate cu alin. (1) al art. 442 din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În speță, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI nr.07 466851 Rusu Ion, a fost găsit vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 225 alin. (1) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că la 05.05.2026 a staționat mijlocul de transport de model Dacia cu n/î *****, în loc interzis, creeînd obstacole altor participanți la trafic.

Cu referire la fapta contravenţională incriminată lui Rusu Ion, instanţa de judecată ţine să constate următoarele:

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional – probele sânt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. Art. 425 alin. (1) Cod contravențional– în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Reține instanța că conform prevederilor 442 alin. (1) Cod contravențional Procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui. Poziția agentului constatator este consolidată de procesul verbal cu privire la contravenție întocmit în baza art. 225 alin. (1) Cod contravențional și planșe fotografice.

Contrar susținerilor contestatarului, faptul că pe sectorul de drum existau mai multe benzi de circulație și că traficul nu a fost complet paralizat nu exclude existența faptei contravenționale. Noțiunea de blocare a unei benzi de circulație nu presupune în mod obligatoriu blocarea integrală a întregii artere de transport sau imposibilitatea totală a deplasării celorlalți participanți la trafic, fiind suficientă ocuparea nejustificată a unei părți a carosabilului destinată circulației.

Din materialele cauzei rezultă că autoturismul condus de contestatar a fost staționat pe partea carosabilă într-un loc unde oprirea/staționarea era interzisă, fapt confirmat prin imaginile foto prezentate de agentul constatator. Aceste probe demonstrează poziționarea vehiculului într-o zonă destinată circulației și crearea unui obstacol pentru participanții la trafic.

Referitor la afirmația contestatorului precum că nu exista indicator rutier care să interzică staționarea, instanța reține că interdicțiile privind oprirea sau staționarea pot rezulta nu doar din indicatoare rutiere, ci și din prevederile Regulamentului circulației rutiere, care stabilesc situațiile în care amplasarea vehiculelor pe partea carosabilă este interzisă.

Totodată, susținerea privind lipsa intenției de a bloca circulația nu poate fi reținută. Staționarea unui vehicul într-un loc interzis reprezintă o acțiune conștientă a conducătorului auto, iar acesta avea obligația să manifeste diligența necesară pentru a nu crea obstacole circulației. Intenția prevăzută de norma contravențională rezultă din conduita obiectivă a persoanei, și anume amplasarea vehiculului într-un loc în care acest lucru era interzis.

În ceea ce privește imaginile de pe camera de bord prezentate de contestatar, acestea nu infirmă existența contravenției. Faptul că la momentul înregistrării circulația se desfășura fără ambuteiaje sau că alți participanți la trafic puteau trece pe lângă vehicul nu înlătură caracterul ilegal al staționării și nici nu anulează obstacolul creat prin ocuparea benzii de circulație.

De asemenea, declarațiile contestatarului privind faptul că agentul constatator ar fi indicat existența unei sesizări telefonice nu afectează legalitatea procesului-verbal, întrucât constatarea contravenției nu se bazează exclusiv pe sesizare, ci pe verificarea situației la fața locului și pe probele administrate, inclusiv materialele foto anexate.

Procesul-verbal cu privire la contravenție conține datele obligatorii prevăzute de lege, descrie fapta imputată și permite verificarea circumstanțelor în care aceasta a fost săvârșită. Nu au fost constatate încălcări de procedură care ar atrage nulitatea actului contestat.

În aceste condiții, instanța apreciază că agentul constatator a administrat suficiente probe pentru confirmarea existenței faptei contravenționale și a vinovăției contestatorului, iar argumentele invocate în contestație reprezintă doar o interpretare subiectivă a situației de fapt.

Prin urmare, contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, iar procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare urmează a fi menținute.

Or, instanța apreciază că argumentele invocate de contestatar sunt neîntemeiate și nu pot conduce la anularea procesului-verbal cu privire la contravenție, din următoarele considerente:

În ansamblu, instanța constată că apărările contestatarului sunt orientate spre evitarea răspunderii contravenționale și nu sunt susținute de probe capabile să răstoarne prezumția de legalitate și temeinicie a procesului-verbal.

Prin urmare, motivele invocate nu pot conduce la anularea procesului-verbal, iar contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Astfel, având în vedere că, de către agentul constatator au fost prezentate probe suficiente care demonstrează vinovăţia cet. Rusu Ion, instanța consimte necesitatea de a respinge contestația ca neîntemeiată.

Prin urmare, sancționarea făptuitorului/petiționarului nu s-a făcut în scop abuziv, ci întrucât agentul constatator l-a recunoscut vinovat de săvîrșirea faptelor astfel, cum au fost descriese în procesul-verbal cu privire la contravenție.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat alte circumstanțe prevăzute de art.441 al Codului Contravențional, care ar înlătura procesul contravențional.

În asemnea circumstanțe de fapt și de drept contestația cet. Rusu Ion împotriva procesului verbal cu privire la contravenție intentat de Inspectoratul Național de Securitate Publică, în temeiul art.225 alin.(1) Cod contravențional urmează a fi respinsă, ca fiind neîntemeiată.

În baza celor expuse și conform art. 395 alin. (1) pct. 2), art. 448, art. 460, art. 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată –,

hotărăște:

Se respinge contestația declarată de Rusu Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI nr.07 466851 din 05.05.2026 întocmit de către agentul constatator Cojocari Andrei din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, prin care Rusu Ion a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 225 alin. (1) Cod contravențional, *ca fiind neîntemeiată.*

La data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, materialele cauzei contravenționale se substituie prin copii iar originalele acestora se restituie organului abilitat.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecătorul ***Liudmila Beșliu***